

- DON QUIJOTE BESTIÁRIUMA -

k e l l é k l e t

KOLOZSVÁR, 1998 2. szám

TÁBORI K I S T R A C T A

Szerkesztette: Demeter Szilárd

Munkatárs: Balogh Brigitta

A Bizottság:

Tonk Márton
Demeter Attila
Ilyés Szilárd
Gregus Zoltán
Lovász Andrea

Megjelenik évente, a **Kellék** mellékleteként.

Kellék-e még néked, pajtás?

Szilágyi Domokos

(Don Quijote szerenádja)

— részlet —

- a sárga hold ma sárlik -,
s ha szólt a szív parancsa,
tüzes csitkóm, a sárig,

szállt szilajon, s halandzsa
még nem hagyá el ajkam,
szépszavú de la Mancha

valék; - madonna, rajtam
aszú bőr már a gúnya,
és nem fog a karaj-tan

s a zsírshívűek gúnyja -
tartson ki-ki hülyének,
amíg csak el nem unja -

- hozzád száll ily hű ének,
patag csörg, szél susog,nád
zizeg mélyén az éjnek,

akárha Te susognád:
szeressél, *vén bolondom*,
de nem haraghatom rád -

maradtam a porondon
magam, s a vért, a vért
itatom föl bolondon,

a vért, mely semmiért
(s milyen sokért!) patakban
folyt el; paizs, se vért

nem segített, vasamban
semmi erő se volt,
akár horpasz hasamban

zaba - - s a sárga hold
ma sárlik s megdagadván,
síri szemembe fojt

minden fényt, s én, a vak, lám,
látom a kék mezőt
(ó, túlvilági reklám) -:

s a bitót és a rőt
avart, mely unalommal
várván az érkezőt,

aki a szélmalommal
küzdött s megveretett:
betakará azonnal

s hit s remény s szeretet
nevében gyűjte este

ezer férget, ki leste,
hogy végre étkké válik
jó de la Mancha teste;

- a sárga hold ma sárlik,
nézik - be delikát! -
Erzsik, Birik s a Sárlik

s a szőke Erikák,
kik a gyanútlan rittert
kacagva verik át

- a másvilágra; -hittel
csücsültem én az ágon,
s nem is sejtettem, hidd el,

hogy magam alatt vágom;
mit ér, ha fölfele,
száll, míg le én, világom?

„...emlékeim a háborúról ...”

Bármiféle háborúról nagyon rossz emlékeim vannak, de arról az egyről különösen. Akkortájt történt, mikor Isten elválasztotta a Szellemet a Lélektől, és a Test lőn az Ige. Íme, megszületett az Ember. És az Ember rögtön jól fejbeverte a Másikat egy Kővel. Csak úgy.
Mert a Kő *kézhez-álló*.